

Sygnatura akt VI Ka 445/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **27 lipca 2018** r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach, Wydział VI Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Dariusz Prażmowski.

Protokolant Monika Dąbek

przy udziale -

po rozpoznaniu w dniu 27 lipca 2018 r.

sprawy **A. O. (1)** ur. (...) w R.

syna R. i H.

obwinionego z art. 94§1 kw

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżyciela publicznego

od wyroku Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach

z dnia 16 marca 2018 r. sygnatura akt VI W 28/18

na mocy art. 437 kpk, art. 438 kpk, art. 635 kpk w zw. z art. 118 § 1 kpw i art. 119 kpw

1. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, iż w miejsce przypisanego obwinionemu w punkcie 1 czynu uznaje obwinionego za winnego tego, że w dniu 10 grudnia 2017 roku około godziny 19:35 w P. na ulicy (...) kierował pojazdem marki M. o numerze rejestracyjnym (...), nie posiadając wymaganych uprawnień do kierowania pojazdami to jest wykroczenia z art. 94 § 1 kw i za to na mocy art. 94 § 1 kw w zw. z art. 24 § 1 kw wymierza obwinionemu karę grzywny w kwocie 200 (dwieście) złotych;

2. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

3. na mocy art. 118 § 1 kpw w zw. z art. § 1 pkt 1 oraz § 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 grudnia 2017 r. w sprawie wysokości zryczałtowanych wydatków postępowania oraz wysokości opłaty sądowej od wniosku o wznowienie postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. z dnia 29 grudnia 2017 r.) obciąża obwinionego wydatkami postępowania odwoławczego w kwocie 50 (pięćdziesięciu) złotych oraz na mocy art. 119 kpw w zw. z art. 635 kpk oraz art. 21 pkt 2 w zw. z art. 10 ust. 1 i art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (t.j. Dz. U. 1993 nr 49 poz. 223 z późn. zm.) wymierza obwinionemu opłatę za obie instancje w kwocie 30 (trzydziestu) złotych.

UZASADNIENIE

A. O. (2) stanął pod zarzutem popełnienia wykroczenia z art. 94 § 1 kw polegającego na tym, że w dniu 10 grudnia 2017 roku około godz. 19:35 w P. na ul. (...), naruszył porządek w ruchu drogowym w ten sposób, że kierował pojazdem marki M. o nr rej. (...), nie posiadając wymaganych uprawnień do kierowania pojazdami.

Sąd Rejonowy w Tarnowskich Górach wyrokiem z dnia 16 marca 2018 r. w sprawie o sygnaturze VI W 28/18 uznał obwinionego A. O. (1) za winnego tego, że w dniu 10 grudnia 2017 roku około godz. 19:35 w P. na ul. (...)

kierował pojazdem marki M. o nr rej. (...), nie posiadając przy sobie dokumentu prawa jazdy, tj. popełnienia czynu wyczerpującego znamiona wykroczenia z art. 95 kw i za to na mocy art. 95 kw w zw. z art. 24 § 1 kw orzekł wobec niego grzywnę w kwocie 200 złotych.

Sąd orzekł również o kosztach sądowych, obciążając nimi obwinionego.

Apelację od wyroku tego wywiódł oskarżyciel publiczny, zaskarżając wyrok w całości i zarzucając obrazę przepisów prawa materialnego przez zmianę treści zarzutu oraz kwalifikacji czynu, a tym samym uznanie, że obwiniony nie dopuścił się popełnienia zarzucanego mu we wniosku o ukaranie czynu.

Oskarżyciel wniósł o zmianę wyroku lub przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja wywiedziona przez oskarżyciela publicznego zasługuje na uwzględnienie.

Stawiane zarzuty dotyczą oceny materialnoprawnej zachowania obwinionego, a nie ustaleń dotyczących tego zachowania, .

Apelacja zatem nie kwestionuje poczynionych przez Sąd Rejonowy ustaleń faktycznych a wypada skonstatować, że poczynione przez Sąd pierwszej instancji ustalenia faktyczne są zasadne i zostały poczynione w oparciu o właściwie zgromadzony materiał dowodowy. Kontrola przeprowadzona przez Sąd Odwoławczy nie potwierdziła, by Sąd Orzekający dopuścił się w zaskarżonym wyroku błędów w ustaleniach faktycznych, bowiem Sąd oparł swój wyrok na faktach, które znajdują oparcie w wynikach postępowania dowodowego, a wnioski wysnute z prawidłowo ustalonego stanu faktycznego zgodne są z prawidłami logicznego rozumowania. Ocena dowodów zaprezentowana przez Sąd Rejonowy jest obiektywna, bezstronna i nie wykracza poza granice swobodnej oceny dowodów. Sąd I instancji w sposób wnikliwy i wszechstronny rozważył wszystkie dowody i okoliczności ujawnione w toku rozprawy, na ich podstawie poczynił prawidłowe ustalenia faktyczne.

Sąd wskazał, iż stan faktyczny w przedmiotowej sprawie był w zasadzie bezsporny, a wątpliwości budziło jedynie odpowiednie zakwalifikowanie zachowania obwinionego.

Wpływ na kwalifikację czynu według Sądu przede wszystkim miała treść decyzji Prezydenta Miasta P. z dnia 15 listopada 2017 roku, nr KM.5430.3.776.2017, na mocy której przedłużono obwinionemu okres zatrzymania prawa jazdy do 6 miesięcy, tj. do dnia 16 stycznia 2018 roku, zaś uprawnienia obwinionego do kierowania pojazdami mechanicznymi zostały cofnięte dopiero na mocy decyzji Prezydenta Miasta P. z dnia 21 grudnia 2017 roku, nr KM.5430.3.898.2017. Skoro zatem czyn obwinionego miał miejsce w dniu 10 grudnia 2017 roku obwinionemu można przypisać jedynie popełnienie wykroczenia z art. 95 kw.

W ocenie Sądu Okręgowego dla prawidłowej kwalifikacji czynu należy mieć na uwadze treść wyroku Sądu Najwyższego z dnia 11 września 2008 r., IV KK 282/08 gdzie wskazano, że „w doktrynie podkreśla się, że osobą niemającą uprawnień, w rozumieniu art. 94 § 1 k.w., jest zarówno ta, której zatrzymano prawo jazdy, w okresie zatrzymania prawa jazdy, jak i po tym okresie, gdy zatrzymanie trwało dłużej niż rok, osoba ta zaś nie wypełnia wymogu wynikającego ze wspomnianego art. 114 ust. 1 pkt 2b ustawy - Prawo o ruchu drogowym) (tak też R. Stefański: Wykroczenia drogowe. Komentarz, Kraków 2005, s. 443-480).

W zaistniałej sytuacji Sąd Okręgowy uznał iż zachodzą podstawy do zmiany zaskarżonego wyroku.

Sąd przypisał obwinionemu wykroczenie w postaci która została sformułowana w zarzucie wniosku o ukaranie, uznając, iż obwiniony wyczerpał znamiona art. 94 § 1 kw. Sąd wymierzył obwinionemu karę 200 złotych grzywny uznając karę tę za adekwatną do stopnia społecznej szkodliwości czynu, stopnia zawinienia oraz możliwości majątkowych obwinionego, który dopiero w ostatnim okresie czasu podjął ponownie pracę.

W oparciu o powołane przepisy Sąd Okręgowy orzekł o kosztach, obciążając nimi obwinionego, w tym obciążając obwinionego opłatą za obie instancje.